

Wiadomość tygodnia

4 LATA TEMU ZREZYGNOWAŁ PAPIEŻ BENEDYKT

fot. galazka.jezuici.pl

To był ewenement w najnowszej historii Kościoła. Benedykt XVI ustąpił z urzędu biskupa Rzymu dokładnie 4 lata temu.

Dlaczego papież zrezygnował ze swojej posługi?

Moja decyzja o rezygnacji z dalszego pełnienia posługi spowodowana była świadomością, że nie jestem w stanie podjąć trudnej pielgrzymki do Rio de Janeiro na Światowe Dni Młodzieży - wyznał w wywiadzie opublikowanym na łamach dziennika "La Repubblica" papież-senior Benedykt XVI.

Odwiedzając bazylikę Santa Maria di Collemaggio w L'Aquila zależało Waszej Świątobliwości na złożeniu swojego paliusza na ołtarzu św. Celestyna V. Czy może nam Wasza Świątobliwość powiedzieć, kiedy podjął decyzję o konieczności rezygnacji z wykonywania posługi Piotrowej dla dobra Kościoła?

Podróż do Meksyku i na Kubę była dla mnie piękna i wzruszająca z wielu punktów widzenia. W Meksyku byłem pod wrażeniem spotkania z głęboką wiarą wielu ludzi młodych, doświadczając ich radosnego umiłowania Boga. Podobnie, wielkie wrażenie wywarły na mnie wielkie problemy społeczeństwa meksykańskiego i zaangażowanie Kościoła, by znaleźć w oparciu o wiarę odpowiedź na wyzwania związane z biedą i przemocą. Nie trzeba natomiast wyraźnie przypominać, jak wielkie wrażenie wywarł na mnie na Kubie sposób, w jaki Raul Castro chce prowadzić swój kraj na nowej drodze, nie zrywając ciągłości z bezpośrednią przeszłością.

Także i tam wielkie wrażenie wywarł na mnie sposób w jaki moi bracia w biskupstwie wychodząc z wiary starają się znaleźć ukierunkowanie w tym trudnym procesie. Jednakże w tych dniach doświadczyłem z wielką siłą ograniczeń mojej wytrzymałości fizycznej. Przynajmniej przede wszystkim uświadomiłem sobie, że w przyszłość

ści nie jestem już w stanie stawić czoła przelotom transoceanicznym z powodu zmian strefy czasowej. Oczywiście mówiłem o tych problemach także z moim lekarzem, prof. dr Patrizio Polisą. Stało się jasne, że nigdy nie będę w stanie wziąć udziału w Światowym Dniu Młodzieży w Rio de Janeiro w lecie 2013 roku. Przeszkodą była tutaj wyraźnie zmiana stref czasowych. Od tej pory musiałem w stosunkowo krótkim czasie zdecydować o dacie mojego wycofania się.

Po rezygnacji wielu wyobrażało sobie scenariusze średnio-wieczne, z trzaskającymi drzwiami i sensacyjnych oskarżeniami. Do tego stopnia, że ci sami komentatorzy byli zaskoczeni, prawie rozczarowani decyzją Waszej Świątobliwości o pozostawaniu w pobliżu bazyliki św. Piotra, aby udać się do klasztoru Mater Ecclesiae. Jak doszło do takiej decyzji?

Wiele razy od jego początków odwiedzałem klasztor Mater Ecclesiae. Często tam się udawałem, aby uczestniczyć w nieszporach, by odprawić Mszę Świętą dla wszystkich zakonnice, które przebywały tam na przemian. Po raz ostatni byłem tam z okazji rocznicy powstania Sióstr Wizytek. Jan Paweł II w swoim czasie uznał, że dom, który wcześniej służył jako mieszkanie dyrektora Radia Watykańskiego, miał się stać w przyszłości miejscem modlitwy kontemplacyjnej, jako źródła wody żywej w Watykanie.

Dowiedziawszy się, że wiosną wygaszał trzyletni okres obecności Wizytek niemal naturalnie uświadomiłem sobie, że będzie to miejsce, gdzie mogę się wycofać, aby na swój sposób kontynuować posługę modlitwy, do której Jan Paweł II przeznaczył ten dom.

Za : www.deon.pl

Wiadomości z kraju

ABP GĄDECKI WŁĄCZYŁ SIĘ W INICJATYWĘ „MISJONARZ NA POST”

W Środę Popielcową, 10 marca 2016 roku, rozpoczyna się kolejna edycja akcji „Misjonarz na Post”. Organizatorzy po raz kolejny zapraszają do duchowego wsparcia polskich misjonarzy.

Aby włączyć się w akcję wystarczy wejść na stronę www.misjonarznapost.pl i wypełnić znajdujący się tam formularz. Należy podać imię i nazwisko oraz adres e-mail, a następnie wybrać kraj pobytu misjonarza, który ma zostać otoczony modlitwą podczas zbliżającego się Wielkiego Postu. Nie jest konieczne określanie jego danych – system może losowo przydzielić kapłana, siostrę zakonną lub osobę świecką.

Projekt skierowany jest do wszystkich, bez względu na wiek. Udział w nim nie wymaga żadnych nakładów finansowych, a jedynie zobowiązania do codziennej dowolnej modlitwy w intencji wybranego misjonarza

– wyjaśnia o. Marcin Wrzos OMI, oblat z redakcji „Misyjnych Dróg”.

W ubiegłym roku w akcję włączyło się ponad 5000 osób. Projekt „Misjonarz na Post”, jest wspólną inicjatywą najważniejszych polskich czasopism misyjnych: „Misjonarza”, „Misjonarzy Kombonianów”, „Misji Salezjańskich”, „Echa z Afryki i innych kontynentów” oraz „Misyjnych Dróg”. Akcję wspierają także Papieskie Dzieła Misyjne oraz stacja7.pl.

Za: www.werbisci.pl

Abp Stanisław Gądecki włączył się w inicjatywę „Misjonarz na Post”. Polega ona na duchowym wsparciu polskich misjonarzy przez modlitwę, dobrowolną formę postu, dobre postanowienia lub ofiarowanie swojego cierpienia.

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski zauważył, że wsparcie misjonarzy jest jednocześnie działaniem na rzecz Królestwa Bożego.

„Celem całej tej akcji, w moim przekonaniu, jest nie tylko pomoc w rozwoju Królestwa Bożego gdzieś indziej, ale także własne odrodzenie. Człowiek przez to, że włącza się w pracę apostołską, misyjną na rzecz Królestwa Bożego sam się odradza, przygotowuje się do zmartwychwstania”.

Każdy, kto chce wspomóc misjonarzy, powinien wypełnić formularz na stronie internetowej www.misjonarznapost.pl.

Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

DOMINIKANIE POMAGAJĄ SYRYJSKIM RODZINOM

Cztery miesiące temu pisaliśmy, że szczecińska parafia św. Dominika wspiera finansowo trzyosobową rodzinę w Aleppo: chorego na serce Bardasara Kiszisza Oleriana, jego sparaliżowana żonę Jerane oraz ich czternastoletnią córkę Annę.

Ostatnio do akcji „Rodzina Rodzinie”, którą prowadzi Caritas Polska, dołączyły także klasztory dominikanów w Katowicach, Poznaniu i Rzeszowie.

Wyjaśnijmy: aby zminimalizować nielegalne i niebezpieczne przybywanie uchodźców do Europy, polski Episkopat zaproponował otwarcie korytarzy humanitarnych, przez które miały przybyć do Polski konkretne rodziny uchodźców, z odpowiednimi

dokumentami i sprawdzone przez służby. Polski rząd odrzucił jednak tę propozycję.

Rodzinarodzinie.caritas.pl

Caritas Polska uruchomiła więc program „Rodzina Rodzinie”. Na stronie Rodzinarodzinie.caritas.pl umieszczono historie rodzin oczekujących na wsparcie, ich zdjęcia oraz kwoty, jakich potrzebują na zaspokojenie podstawowych potrzeb.

Akcja ma pomóc mieszkańcom w ogarniętej wojną Syrii, syryjskim uchodźcom w obozach w Libanie oraz samym Libańczykom – czteromilionowy Liban przyjął półtora miliona syryjskich uchodźców, co sprawiło, że pogorszyła się bardzo sytuacja materialna mieszkańców tego niewielkiego kraju.

Dominikańska parafia św. Dominika w Szczecinie była pierwszą w Polsce, która przystąpiła do akcji „Rodzina Rodzinie”.

„Często wspominam Powstanie Warszawskie i los ludzi, którzy wtedy ucierpieli. W Aleppo ludzie też codziennie giną i cierpią w wyniku wojny. Pomyślałem sobie, że nie można być wrażliwym na pamięć historyczną, a jednocześnie pozostać obojętnym na los tych, którzy cierpią na naszych oczach” – tłumaczył jesienią ojciec Maciej Biskup, przeor szczecińskich dominikanów i proboszcz prowadzonej przez nich parafii.

Wkrótce potem szczecińscy dominikanie zaczęli pomagać także drugiej syryjskiej rodzinie oraz samotnemu wdowcowi.

Parafialni radni kwestują

Do akcji „Rodzina Rodzinie” dołączyły trzy inne klasztory dominikańskie: w Rzeszowie, Katowicach, a ostatnio – w Poznaniu.

Działająca przy rzeszowskim konwencie Grupa Charytatywna im. Św. Marcina de Porres wspiera finansowo od listopada rodzinę Samira Faraja Aziza z Aleppo i Marie Boutros Fahim Tahhanz trójką dzieci: Farah (19 lat), Faraj (16 lat) i Sabine (12 lat).

Bracia w Katowicach wspólnie z Duszpasterstwem Rodzin, Duszpasterstwem ¾ i Parafialnym Kołem Charytatywnym objęli początkowo wsparciem cztery rodziny. 19 lutego rozpoczęto natomiast zbiórkę pieniędzy do puszek na pomoc dla kolejnej rodziny. Przez pół roku kwestę w każdą trzecią niedzielę miesiąca przed kościołem prowadzić będą przedstawiciele Rady Parafialnej.

Również przeor poznańskiego klasztoru ojciec Michał Pac zaangażował 19 lutego do wiernych o włączenie się do akcji „Rodzina Rodzinie”. „Już pierwszego dnia zebraliśmy bardzo dużo pieniędzy. Trudno powiedzieć, jak będzie to wyglądało na co dzień. Nie kontaktowałem się jeszcze z Caritasem, ale myślę, że zaryzykujemy gotowość pomocy dla czterech rodzin – jeśli do puszek będzie miesięcznie trafiało co najmniej 1000 zł to wystarczy” – mówi ojciec Pac. Za: www.dominikanie.pl

RELIGIOUS PLURALITY KONFERENCJA MISJOLOGICZNA NA UKSW

Misjologowie z różnych kontynentów dyskutowali 24 lutego 2017 r. na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego o tożsamości chrześcijaństwa w multi-religijnym świecie.

„Pluralizm religijny i religijna tożsamość” – to temat międzynarodowej konferencji, która odbyła się 24 lutego br. na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. W pierwszej części spotkania, podczas której uczestnicy łączyli się z pomocą współczesnych mediów (Skype), aby „azjatyckim okiem” analizować kwestię wpływu pluralizmu religijnego na tożsamość religijną chrześcijan i wyznawców innych religii w takich krajach jak Australia (kraj bardzo zsekularyzowany – o. prof. Austin Cooper OMI), Tajlandia (kraj z większością buddyjską – o. Claudio Bertuccio OMI), Filipiny (kraj chrześcijański w Azji – ks. dr Andrew Reception), Indie (kraj z większością hinduską – o. Joseph Samarakone OMI).

W drugiej części misjologowie z Europy (Niemcy – Stefan Voges i Klaus Vellguth,

Holandia – Frans Wijsen, Rumunia – ks. dr Cristian Sonea, Włochy – ks. prof. Gianni Colzani) mówili o misjach w perspektywie tożsamości religijnej na naszym kontynencie w epoce po zakończeniu zimnej wojny, a jednocześnie w perspektywie budzenia się nowych fundamentalizmów. Przybliżyli dokument wydany w 2011 r. przez Papieską Radę ds. Dialogu Międzyreligijnego wspólnie z Światową Radą Kościołów oraz Światowym Aliansem Ewangelicznym na temat chrześcijańskiego świadectwa w świecie wielowyznaniowym.

Prelegenci z Polski (dr Zbigniew Paszta, o. dr hab. Piotr Piasecki OMI, profesorowie UKSW księża Krzysztof Kietliński i Tomasz Stępień, pracownicy katedry misjologii

UKSW Jarosław Różański OMI, Tomasz Szyszka SVD i Wojciech Kluj OMI, oraz doktoranci UKSW ks. Useni Aboreng z Nigerii a także pan Sergiej Anoszka z Białorusi) przybliżyli religijną tożsamość ludów zamieszkujących ziemie polskie i inkulturację chrześcijaństwa oraz ekonomiczny wymiar pluralizmu religijnego, a także religijną tożsamość młodych wolontariuszy pomagających przy obsłudze pielgrzymów w Sanktuarium Matki Bożej w Lourdes. Nie zabrakło też kontekstu afrykańskiego, jego pluralizm religijny został ukazany na przykładzie Nigerii i Kamerunu. Poruszono też temat roli Kapituł Generalnych zgromadzeń misyjnych w kształtowaniu tożsamości religijnej członków zgromadzeń pochodzących ze zróżnicowanych religijnie środowisk.

Konferencja odbywała się zasadniczo w języku angielskim, co dodało specyficznego charakteru językowego różnorodności i tożsamości religijnej. Konferencja została zorganizowana przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Misjologów Katolickich (International Association of Catholic Missiologists), Missio Aachen, Katedrę Misjologii UKSW oraz Stowarzyszenie Misjologów Polskich. *Mariola Krystecka.*

Za: www.oblaci.pl

NOWA RADA WARSZAWSKIEJ PROWINCJI PALLOTYNÓW

Zgodnie z terminem zapowiedzianym w liście Przełożonego Prowincjalnego z dnia 22 października 2016 r., Komisja Skrutacyjna w składzie ks. Stanisław Stawicki (*przewodniczący*), ks. Wojciech Sadłoń i br. Stanisław Dzierlatka, dokonała 21 lutego 2017

r., otwarcia nadesłanych kopert i podliczenia głosów dotyczących wyboru radców prowincjalnych kadencji 2017-2020.

Rada Generalna SAC, zgodnie z *Prawem SAC* (nr 136), zatwierdziła w dniu 22 lutego 2017 r. rezultat owego głosowania. Członkami Rady Prowincjalnej warszawskiej Prowincji „Chrystusa Króla” na trzecie kadencje 2017-2020 zostali wybrani:

– Ks. Zenon Hanas SAC

Prowincjał

- Ks. Waldemar Pawlik SAC   Wiceprowincał
- Ks. Zdzisław Słomka SAC   Radca
- Ks. Grzegorz Młodawski SAC   Radca
- Ks. Artur Stępień SAC (j)   Radca

Wybrana Rada Prowincjalna rozpocznie swoją kadencję dnia 25 marca 2017 r. Nowej Radzie życzymy światła Ducha Świętego i nieustannego otwierania się na przyjmowanie Jego natchnień w służbie Prowincji „Chrystusa Króla”, charyzmatycznej Rodzinie Pallotyńskiej i całemu Kościołowi. *Ks. Stanisław Stawicki SAC Sekretarz prowincjalny*

REKOLEKCJE POWOŁANIOWE NA ŚWIĘTYM KRZYŻU

Ponad 50 gimnazjalistów, uczniów szkół średnich i studentów z wielu stron Polski wzięło udział w trzech turnusach zimowych rekolekcji powołaniowych, które odbywały się w styczniu i lutym br. na Świętym Krzyżu.

W murach świętokrzyskiego sanktuarium zimowa seria rekolekcji powołaniowych animowana była przez sekretariat powołań polskiej Prowincji Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej, na czele którego stoi ojciec dyrektor Krzysztof Jurewicz OMI.

Zdaniem ojca Dariusza Malajki OMI – kustosa świętokrzyskiej bazyliki, szczególnym miejscem dla wielu uczestników zimowych spotkań u oblatów jest niewątpliwie klasztor, który spośród pozostałych ośrodków oblackich, był najbardziej oblegany.

– To dla nas wielka radość i pewne ożywienie – bo w czasie, kiedy ruch pielgrzymkowy i turystyczny niemal zamiera – ci młodzi ludzie sprawiają, że zarówno sanktuarium jak i dom zakonny tętnią życiem. Dla wielu z nich przyjazd tutaj to także okazja do spotkania z nowicjuszami,

którzy we wrześniu ubiegłego roku podjęli decyzję o wstąpieniu do naszej rodziny zakonnej, a którzy wcześniej przez lata również jeździli na rekolekcje powołaniowe – poinformował KAI o. Dariusz Malajka OMI.

Pobyt młodzieńców w gronie oblackiej wspólnoty polegał m.in. na: modlitwie, pracy, udziale w tematycznych konferencjach, wspólnej rekreacji, zajęciach sportowych, rozmowach z rówieśnikami, ale też z kierownictwem duchowym, ojcami, braćmi, klerykami, nowicjuszami i postulantami.

Zdaniem uczestników rekolekcje pozwoliły nie tylko poznać zakonne zgromadzenie i jego duchowość ale też pomagało w refleksji nad przyszłością swego życia, w tym tego kim chcieli być, co chcieli zrobić ze swoim życiem.

– Bardzo mi było potrzebne spotkanie przede wszystkim z moimi rówieśnikami, którzy już wybrali drogę zakonną. Rozmowy z nimi bardzo dużo mi dały do myślenia i przekonały mnie do wybrania właściwej drogi życiowej – mówił jeden ze studentów.

Udział w oblackich rekolekcjach jest bezpłatny. Odbywają się one nie tylko w czasie ferii zimowych lub wakacji letnich ale także w ciągu całego roku. Również wielkim zainteresowaniem cieszą się tzw. weekendowe spotkania organizowane od piątku do niedzieli.

W sumie podczas 9 serii rekolekcyjnych spotkań jakie miały miejsce tej zimy w domach polskiej Prowincji Misjonarzy Oblatów MN (Bodzanów, Obra, Kokotek, Kodeń, Iława, Siedlce, Święty Krzyż) uczestniczyło blisko 200 młodzieńców: gimnazjalistów, uczniów szkół średnich i studentów.

Święty Krzyż to najstarsze polskie sanktuarium. Przechowywane są w nim relikwie Drzewa Krzyża Świętego. Opactwo benedyktyńskie założył tu Bolesław Chrobry w 1006 r. Obecnie opiekę nad nim sprawują Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej. Za: www.oblaci.pl

REKOLEKCJE TRZEŻWOŚCIOWE W DĘBOWCU

W miniony weekend w dębowieckim Centrum Pojednania La Salette odbyły się pierwsze z tegorocznej serii rekolekcje trzeźwościowe.

Na skupienie do sanktuarium Płaczącej Matki przyjechało 50 uczestników, głównie z Małopolski i Podkarpacia. Temat rekolekcji odbywających się w dniach 17–19 lutego – „Pokora i wzrost duchowy” – dotyczył 6. i 7. punktu Programu 12 Kroków: „Staliśmy się całkowicie gotowi, aby Bóg uwolnił nas od tych wszystkich wad charakteru” i „Zwróciłeś się do Niego w pokorze, aby usunął nasze braki”.

– Na rekolekcje trzeźwościowe, które proponujemy, przyjeżdża coraz więcej osób, zarówno tych, którzy już korzystają z naszej pomocy, jak i tych, którzy z powodu nałogu i chęci wyjścia z niego trafiają do Dębowca po raz pierwszy – wyjaśnia ks. Andrzej Rozum MS rekolekcionista i specjalista psychoterapii uzależnień. Rekolekcje trzeźwościowe organizowane przez duszpasterzy Centrum Pojednania w Dębowcu skierowane są do osób, które przeżywając uwikłanie w nałóg, szukają prawdy o sobie, chcą nauczyć się kształtować swoje zachowania i emocje, odważnie stanąć wobec swoich błędów, zrozumieć ich źródło oraz wyznać je Bogu i człowiekowi. Kolejna seria odbędzie się w dniach 21–23 kwietnia. Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej <http://centrum.saletyni.pl>. Za: www.saletyni.pl

KAPUCYŃSCY PRZEŁOŻENI NA FORMACJI W TĘCZYNIE

W dniach 20-23 lutego 2017 roku, w domu rekolekcyjnym w Tęczynie, odbyło się spotkanie formacyjne przełożonych lokalnych Krakowskiej Prowincji Kapucynów. W spotkaniu uczestniczyli również bracia kustosze: Piotr Błażej Suska (Ukraina i Rosja) oraz Jarosław Babik (Bułgaria). Delegaturę na Litwie reprezentował brat Tomasz Pilch.

W pierwszym pełnym dniu spotkania bracia gwardiani oraz pozostali uczestnicy przeżywali dzień skupienia. Modlitwie i

refleksji przewodniczył brat Ryszard Modelski, który przybliżył braciom postać Sługi Bożego Ojca Serafina Kaszuby, oraz przedstawił historię jego procesu beatyfikacyjnego. Pozostały czas poświęcony był na dyskusje dotyczące teraźniejszości i przyszłości naszej Prowincji. Jedną z ważniejszych kwestii była refleksja nad statutami naszej Prowincji.

Każda wolna chwila poświęcona była zacieśnianiu braterskich więzi oraz wymianie myśli. Za: www.kapucyni.pl

WARSZTATY PISANIA IKON W LICHENIU

W dniach 16-19 lutego odbyły się w Sanktuarium Maryjnym w Licheniu Starym warsztaty pisania ikon. Pomysłodawcą spotkania był ks. Rafał Krauze MIC. Zdaniem marianina, w pisaniu ikon wszystko ma swoje znaczenie – każda linia, perspektywa, światło, deformacje, kolorystyka. To jest kompozycja, która została bardzo szczegółowo i dokładnie przemyślana. Nie ma w niej przypadku. „Ikona jest obrazem sakralnym i nie można ot tak jej namalować. Musi ona powstać poprzez modlitwę, poszukiwanie, odkrywanie swojej duchowości. Pisanie ikon, które posiada pewien ściśle określony kanon, odczytywane jest jako swego rodzaju teologia – stąd ikonopisarz to teolog, który wyraża wiarę Kościoła poprzez sztukę liturgiczną” – wyjaśnił ks. Krauze.

Początkujący ikonopisarze mieli za zadanie przede wszystkim stworzenie podobizny jednej spośród 3 wskazanych ikon: Mandylionu („ikony ikon” przedstawiającej oblicze Chrystusa wpisane w nimb krzyżowy, ukazane na białej chuście, przytrzymywanej przez aniołów za dwa górne rogi), najstarszej ikony Chrystusa Pantokratora pochodzącej z VI w. z góry Synaj z najstarszego czynnego klasztoru na świecie oraz najstarszej ikony Maryi (tzw. Advocata), której autorstwo przypisywano w tradycji św. Łukasza Ewangelisty a pochodzącej prawdopodobnie także z VI wieku n.e.

Wśród uczestników licheńskich warsztatów były osoby m.in. z Zakopanego, Olsztyna, Torunia. Jednak największą grupę stanowili członkowie pracowni plastycznej „Garaż sztuk” z Konina: „Przyjechalśmy do Lichenia całą grupą. Od dawna pasjonuje się malarstwem, i gdy dowiedziałam się, że w Licheniu organizowane są tego typu warsztaty, postanowiłam się zapisać. Z ikonami wcześniej nie miałam nic wspólnego, dlatego tym bardziej byłam ciekawa, jak wygląda praca nad tworzeniem tego rodzaju dzieła sztuki. To dla mnie coś nowego” – wyjaśniła pani Olga Skrzypka, która postanowiła napisać ikonę przedstawiającą św. Ojca Pio.

Słowo „ikona” pochodzi z języka greckiego („eikon”) i oznacza obraz. W języku greckim i rosyjskim termin „pisać” i „malować” określane są tak samo (gr. γράφω (grafo), ros. писать). Dlatego mówimy o „pisaniu” a nie „malowaniu” ikon. Ikona jest obrazem sakralnym powstałym w kręgu kultury bizantyńskiej, wyobrażający przede wszystkim postać Chrystusa i Maryi, ale także apostołów, świętych lub sceny biblijne lub liturgiczno-symboliczne, charakterystyczny dla chrześcijańskich Kościołów wschodnich, w tym prawosławnego i grekokatolickiego. Przykładem najbardziej znanej polskiej ikony jest obraz Matki Bożej Częstochowskiej. Za: www.lichen.pl

ZACZYNA SIĘ WIELKI POST: JAK POŚCIĆ I W JAKICH INTENCJACH?

Już jutro Środa Popielcowa. Więc jutro obowiązuje wyjątkowy rodzaj postu! Dowiedz się, na czym dokładnie polega i kto ma go przestrzegać.

Post ścisły nie jest zwykłym postem. W Polsce obowiązuje on w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek. Post ścisły polega na ograniczeniu się w ciągu dnia wyłącznie do jednego posiłku do syta oraz

dwóch niepełnych. Przestrzegać powinni go wszyscy katolicy od 18. roku życia do rozpoczęcia 60. roku życia.

Dodatkowo post ścisły w Środę Popielcową (ale też w Wielki Piątek) oznacza, że wszyscy powyżej 14. roku życia mają w te dni powstrzymać się od spożycia mięsa. Przepis ten obowiązuje każdego katolika do końca życia.

Zasady ścisłego postu w Polsce określa Kodeks prawa kanonicznego (kanon 1252):

„Prawem o wstrzemięźliwości są związane osoby, które ukończyły cztertnasty rok życia, prawem zaś o poście są związane wszystkie osoby pełnoletnie, aż do rozpoczęcia sześćdziesiątego roku życia. Duszpasterze oraz rodzice winni zatroszczyć

się o to, ażeby również ci, którzy z racji młodszego wieku nie związani jeszcze prawem postu i wstrzemięźliwości, byli wprowadzeni w autentyczny duch pokuty." (kan. 1252). Za: www.deon.pl

A MOŻE W INTENCJI POWOŁAŃ?

Środa Popielcowa rozpoczyna czas naszego przygotowania do Uroczystości Zmartwychwstania Pana Jezusa. Jako katolicy mamy obowiązek w tym dniu podjąć post ścisły i jakościowy. Łatwiej sprostać różnym wymaganiom, gdy angażujemy się w nie, gdy naszym zmaganiom towarzyszy konkretna intencja.

Zapraszamy do podjęcia w tym szczególnym dniu, ale i w kolejnych dniach Wielkiego Postu - zwłaszcza w piątki - postu w intencji powołanych do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Chcemy ogarnąć nie

tylko tych, których Bóg zaprasza konkretnie do naszej paulińskiej Wspólnoty, ale wszystkich tych którzy rozeznają swoje powołanie, zmagają się z decyzjami, brają im odwagi w podjęciu konkretnych decyzji.

Wielu młodych ludzi, których Bóg zaprasza do pięknego powołania, jakim jest kapłaństwo i życie konsekrowane, potrzebuje modlitewnego wsparcia.

Niech podjęty przez nas post, pomoże im właściwie rozeznąć! o. Andrzej Grad.

Za: www.jasnagora.com

Refleksja tygodnia

HISTORIA POLSKIEGO JEZUITY JAK Z FILMU „MILCZENIE”

Historia polskiego misjonarza, który zdecydował się udać do Japonii, to gotowy scenariusz na film lub serial produkowany przez HBO. Co ciekawe, jego historia wiąże się z tą opowiedzianą w „Milczeniu” Martina Scorsese.

Jest rok 1639. Do Japonii przybywa dwóch jezuitów, którzy decydują się odnaleźć swojego dawnego mistrza, ojca Cristóvão Ferreirę. Krążą plotki, że w czasie prześladowań zaparł się wiary i żyje zgodnie z naukami buddyzmu. Nie mogąc pogodzić się z takim stanem rzeczy, Sebastião Rodrigues i Francisco Garupe wypływają do Japonii, by zweryfikować informacje i spotkać się z Ferreirą. Historia opowiedziana w „Milczeniu” pokazuje starania portugalskich jezuitów, którzy przybywają do Japonii, by głosić wiarę w Chrystusa. Jednak nie tylko oni byli obecni w Kraju Kwitnącej Wiśni. Wśród misjonarzy, którzy zdecydowali się wyruszyć na drugi koniec świata, znalazł się Polak.

Cofnijmy się do roku 1598. W Osmolicach nad rzeką Bystrzycą przychodzi na świat Wojciech Męciński. Studiuje w Lublinie, Krakowie, Rzymie. Wstępuje do nowicjatu jezuickiego, by wybrać się do Japonii i tam głosić Ewangelię.

Po licznych problemach związanych z posiadaniem przez siebie majątkiem (Męciński chciał przepisać go w całości Towarzystwu Jezusowemu, co spotkało się z dużym oporem jego rodziny) w 1631 roku wypływa z Lizbony, by przez Indie dostać się do Japonii. Jednak wskutek silnych wiatrów i złej pogody jego statek zostaje wypchnięty w kierunku Brazylii (niepotwierdzone nigdy opowieści mówią, że zajmował się tam m.in. działalnością medyczną), a następnie znów w kierunku Europy. Wykańczająca fizycznie podróż tak bardzo wpłynęła na zdrowie Męcińskiego, że kolejną próbę przedostania się do Japonii podejmie dopiero w 1633 roku.

21 sierpnia 1633 roku wylądował w prowincji Goa na zachodnim wybrzeżu Indii, która znajdowała się wówczas pod panowaniem Portugalczyków. Rok później udał się na terytorium dzisiejszego Wietnamu, skąd w 1635 popłynął do Malakki będącej jezuickim centrum zaopatrzeniowym. Stamtąd wyruszyły misje do Chin, Japonii i na Moluki, zwane także Wyspami Korzennymi.

Pech chciał, że Męciński trafił do Malakki w czasie konfliktu między Portugalczykami a Holendrami, którzy mieli zamiar podbić miasto i przejąć tamtejsze dobra i szlaki handlowe. Zatrzymało to podróż polskiego jezuitę, ale z racji posiadanych przez niego umiejętności medycznych wiedział, jak pomagać żołnierzom, którzy zostali ranni w bitwie.

W 1636 roku Męciński jest już w drodze do Makao, portugalskiej kolonii na południu Chin, skąd ma nadzieję przedostać się bezpośrednio do Japonii. Jego statek zostaje jednak przejęty przez holenderski okręt, którego załoga traktuje jezuitę i jego towarzyszy jako więźniów i transportuje ich na wyspę Formozę (z portugalskiego Ilha Formosa – Piękna Wyspa), czyli dzisiejszy Tajwan. Okazuje się, że posiadane przez Męcińskiego umiejętności medyczne znów się przydają. Dzięki nim wyzdrowiało wielu jego współwięźniów, a także syn holenderskiego gubernatora wyspy, czym jezuita zaskarbił sobie zaufanie Holendrów. Dzięki zdobytym w ten sposób kontaktom udało mu się wyrwać z transportu więźniów do Dżakarty na wyspie Jawa. Tym sposobem w 1637 roku Męciński znalazł się w portugalskim Makao.

Jednak i tym razem nie mógł przedostać się bezpośrednio do Japonii. Wiedząc o planach polskiego zakonnika, wizytator zakonny Emanuel Diaz zdecydował, że podróż do kraju, w którym za jawne wyznawanie wiary grozi śmierć, jest zbyt niebezpieczna, i skierował go do pracy w Kambodży. Tam Męciński pracował jako przełożony rezydencji misyjnej.

To właśnie na dworze kambodżańskiego króla do Męcińskiego doszła informacja o znanym jezuitskim zakonniku, który w czasie prześladowań w Japonii wyrzekł się swojej wiary i wraz z władzami szogunatu rozpoczął działania przeciwko katolickim misjonarzom. Tym jezuitą był nie kto inny jak Cristóvão Ferreira, znany z filmu „Milczenie”.

Chcąc zadośćuczynić złemu wrażeniu, jakie wywołało zachowanie portugalskiego zakonnika, nowy wizytator zakonu Antoni Rubino zdecydował się wysłać do Japonii posłów, w tym Wojciecha Męcińskiego. 12 sierpnia 1642 roku dotarli oni do japońskiej prowincji Satsuma.

Niestety, nazajutrz zostali pojmani przez ludzi szoguna Hidetady Tokugawy (jap. 徳川 秀忠) i przetransportowani do Nagasaki. Tam Męciński i towarzysze jego podróży zostali poddani tzw. torturze pojenia wodą, która polegała na wielokrotnym zmusza-

niu do wypicia wielkich ilości wody, a następnie na wypychaniu jej przez zgniatanie między dwoma kawałkami drewna. W czasie jej trwania każdy z męczonych lewą ręką mógł dać znać, że wyrzeka się swojej wiary, co skutkowało przerwaniem kaźni. W okresie od sierpnia 1642 roku do marca 1643 Męciński był torturowany w ten sposób ponad 100 razy.

Widząc brak skuteczności takiego działania, Japończycy zdecydowali się na „torturę dołu”. Nieszczęśnicy zostali powieszani głowami w dół nad dołami kloacznymi. Także w tym przypadku mogli w dowolnej chwili przerwać cierpienie przez znak świadczący o wyrzeczeniu się wiary. Żaden nie zdecydował się na ten krok.

Męciński zmarł po 7 dniach. Jego ciało spalono, a prochy wrzucano do morza. W 1700 roku stwierdzono kanonicznie jego męczeństwo i włączono do kalendarza świątobliwych zakonników jezuitskich. *Michał Lewandowski* Za: www.deon.pl

Wiadomości ze świata

PAPIEŻ O SPECJALNYM ZADANIU DLA PROBOSZCZÓW

„Niech wasi wierni postrzegają was nie tyle jako specjalistów od działań biurowych czy norm prawnych, lecz jako braci, stojących w postawie słuchania i zrozumienia” – zaapelował Ojciec Święty. Papież podkreślił też konieczność starannego przygotowania narzeczonych do zawarcia sakramentu małżeństwa.

Franciszek zaznaczył, że proboszczowie mają najlepszą znajomość sytuacji w swoich parafiach. „Jesteście powołani, by być towarzyszami drogi, aby dawać świadectwo i wspierać” – powiedział papież. Wskazał też, że podstawowym zadaniem duszpasterzy jest głoszenie, iż małżeństwo między mężczyzną a kobietą jest znakiem obłubieńczej jedności między Chrystusem a Kościołem. Dzieje się to zwłaszcza podczas przygotowywania narzeczonych do małżeństwa, kiedy duchowni uświadamiają im głębokie znaczenie kroku, który mają zamiar podjąć, a także towarzysząc młodym małżonkom, pomagając im żyć mocą Bożą i pięknem ich małżeństwa. Jednocześnie Ojciec Święty wyraził przekonanie, że w aktualnej sytuacji religijno-społecznej konieczny jest prawdziwy katechumenat. Nie można ograniczać przygotowania do dwóch lub trzech spotkań przed ślubem.

Franciszek zachęcił rzymskich proboszczów, by niestrudzenie ukazywali piękno

sakramentu małżeństwa, w którym odzwierciedla się miłość Boga.

„Małżeństwo jest bowiem ikoną Boga, stworzoną dla nas przez Niego, który jest doskonałą komunią trzech Osób: Ojca, Syna i Ducha Świętego. Niech miłość Trójjedynego Boga i miłość między Chrystusem a Kościołem – Jego obłubienicą będą centrum katechizacji i ewangelizacji małżeńskiej: poprzez spotkania osobiste lub wspólnotowe, zaplanowane lub spontaniczne, niestrudzenie ukazujecie wszystkim, zwłaszcza młodym, tę «wielką tajemnicę» (Ef 5,32)” – zaapelował papież.

Następnie Ojciec Święty podkreślił konieczność otoczenia troską duszpasterską wszystkich par. „Niech waszą troską będzie także wspieranie tych, którzy zdali sobie sprawę z faktu, że ich związek nie jest prawdziwym małżeństwem sakramentalnym i chcą wyjść z tej sytuacji. W tym delikatnym i niezbędnym dziele sprawiacie, aby wierni nie postrzegali

was nie tyle jako specjalistów od działań biurowych, czy norm prawnych, lecz jako braci, stojących w postawie słuchania i zrozumienia” – powiedział Franciszek.

Jednocześnie papież zachęcił duchownych do okazania bliskości osobom, które wolą żyć bez ślubu. „W płaszczyźnie duchowej i moralnej należą oni do ubogich i małuczkich, wobec których Kościół, idąc śladami swego Pana i Mistrza, chce być matką, która nie opuszcza, ale która się przybliży i otacza troską. Również te osoby są miłowane sercem Chrystusa. Patrzcie na nich z czułością i współczuciem” – zaapelował Ojciec Święty. Zaznaczył, że ta troska o ostatnich jest istotną częścią pracy proboszczów na rzecz promocji i obrony sakramentu małżeństwa.

Franciszek podkreślił też konieczność wprowadzenia autentycznego katechumenatu dla przyszłych małżonków, obejmującego przygotowanie do małżeństwa, jego celebrowanie i lata bezpośrednio po jego zawarciu. Katechumenat ten jest powierzony przede wszystkim właśnie proboszczom. Papież wezwał do jego realizowania, pomimo istniejących trudności. Zachęcił także duchownych, aby nie postrzegali małżeństwa jedynie w kategoriach socjologicznych, ale jako prawdziwy sakrament wymagający długiego przygotowania. Za: www.deon.pl

KAPITULA MARIANÓW ZAKOŃCZYŁA SIĘ W RZYMIE

Audycja u Papieża Franciszka (w sobotę 18 lutego) wywarła na uczestnikach Kapituły Generalnej ogromne wrażenie. To spotka-

nie, jak i słowa jakie Ojciec Święty skierował do marianów, przez cały czas pozostają tematem refleksji i rozmów na Kapitulce.

W dniach 20-22 lutego Kapituła Generalna kontynuowała prace nad zmianami w Konstytucjach i Dyrektorium, po czym prace te

zakończono. Kapituła przyjęła także deklarację uznającą złożenie „Oblatio” przez św. Stanisława Papczyńskiego w dniu 11 grudnia 1670 r. jako początek Zgromadzenia Księży Marianów. Jest to wyraz najstarszego przekonania dotyczącego początków marianów. Tego dnia bowiem Ojciec Założyciel dokonał aktu ofiarowania siebie Bogu i Maryi oraz po raz pierwszy wyraził pragnienie założenia Zgromadzenia Marianów. Jednocześnie w deklaracji przypomniano inne wydarzenia ważne dla założenia i odnowy marianów:

8 września 1671 r. św. Stanisław przywdział biały habit na cześć Niepokalanego Poczęcia NMP,
24 października 1673 r. bp Stanisław Jacek Świąteczki zaaprobował pierwszy dom Zgromadzenia,
21 kwietnia 1679 r. bp Stefan Wierzbowski erygował zakon marianów na prawie diecezjalnym,
24 listopada 1699 r. Stolica Apostolska zatwierdziła marianów jako zakon na prawie papieskim,
29 sierpnia 1909 r. bł. Jerzy Matulaitis-Matulewicz złożył pierwsze śluby zakonne, co uznaje się za datę odnowienia Zgromadzenia Księży Marianów.

Na czwartek 23 lutego przewidziano czas na podsumowania i propozycje na kolejną kapitułę. Po południu nastąpiło zakończenie Kapituły Generalnej. Za: www.marianie.pl

O. KRZYSZTOF POPŁAWSKI OP WIKARIUSZEM GENERAŁA DOMINIKANÓW

Były prowincjał polskich dominikanów będzie sprawował nadzór nad instytucjami podległymi bezpośrednio Generałowi Zakonu.

Jubileuszowa Kapituła Generalna Zakonu Kaznodziejskiego w 2016 roku w Bolonii postanowiła, że Generał ma mianować wikariusza, który będzie odpowiedzialny za klasztory, które podlegają bezpośrednio jurysdykcji Generała.

Chodzi o klasztory: św. Dominika i Sykstusa w Rzymie, klasztor Saint-Etienne w Jerozolimie, konwent Santa Maria Maggiore w Rzymie, klasztor św. Alberta Wielkiego we Fryburgu oraz międzynarodowy klasztor św. Tomasza w Rzymie. Wyjątkiem jest tu rzymski klasztor św. Sabiny, pozostający nadal pod bezpośrednim zwierzchnictwem Generała.

Wypełniając to polecenie, ojciec Bruno Cadoré mianował swoim wikariuszem na okres trzech lat ojca Krzysztofa Popławskiego. Będzie on pomagał Generałowi w trosce i zarządzaniu klasztorami, współpracując przy tym z przełożonymi i braćmi asygnowanymi do poszczególnych domów.

Ojciec Krzysztof Popławski urodził się 5 października 1964 roku w Ostródzie. Do Zakonu Kaznodziejskiego wstąpił

w 1988 roku. W 1992 roku złożył śluby wieczyste, a rok później przyjął święcenia kapłańskie. Pracował m.in. na Tajwanie, a w latach 2006-2014 był przez dwie kadencje prowincjałem polskich dominikanów.

Od października 2014 roku mieszka w Rzymie, gdzie pełni urząd socjusza Generała ds. Europy Środkowej i Wschodniej, obejmującej zgodnie z dominikańską nomenklaturą prowincje Teutonii (Niemiec), Polski, Czech, Chorwacji, Niemiec Południowych, Słowacji i Austrii, a także wikariaty Węgier, Rosji i Ukrainy oraz Litwy, Łotwy i Estonii.

Jednym z jego najważniejszych zadań jako socjusza była pomoc w reorganizacji struktur Zakonu na tych terenach. W czerwcu 2016 r. przestał istnieć Wikariat Generalny Rosji i Ukrainy, który przeszedł pod opiekę Polskiej Prowincji.

Za: www.dominikanie.pl

ŚWIĘTO SPOWIEDNIKÓW PAPIESKICH

Liturgiczne święto Katedry św. Piotra (22 lutego) już tradycyjnie jest obchodzone jako święto patronalne franciszkańskiej wspólnoty spowiedników watykańskich.

Z tej okazji przełożeni i pracownicy Penitencjarii Apostolskiej oraz przedstawiciele poszczególnych kolegiów spowiedników bazylik papieskich, spotykają się na wspólnym świętowaniu u braci franciszkanów w Watykanie.

22 lutego 2017 r. penitencjarze watykańscy na uroczystym obiedzie mieli okazję gościć Wielkiego Penitencjarza kard. Maurę Piacencę, regensa Penitencjarii ks. prał. Krzysztofa Nykiela oraz dalszych prałatów i pracowników tej watykańskiej dykasterii. Między obecnymi nie mogło zabraknąć przedstawicieli spowiedników z poszczególnych kolegiów, które znajdują się przy bazyli-

kach papieskich w Rzymie. W grupie spowiedników obecny był również opat wspólnoty benedyktyńskiej przy Bazylice św. Pawła za Murami.

Obecnych gości przywitał rektor kolegium penitencjarzy watykańskich o. Rocco Rizzi, który w swoim przemówieniu podkreślił, że obchodzona uroczystość służy przede wszystkim budowaniu

więzi pomiędzy tymi, którzy w imieniu Ojca Świętego wykonują posługę miłosierdzia. o. Lucjan M. Bogucki OFMConv

Za: www.franciszkanie.pl

FORUM MIGRACJI I POKOJU W RZYMIE

Od 21 do 22 lutego br., miała miejsce w Wiecznym Mieście VI edycja Międzynarodowego Forum Migracji i Pokoju. W spotkaniu wziął udział Wikariusz Generalny Towarzystwa Chrystusowego ks. Bogusław Burgat SChr, jako reprezentant najwyższych władz naszej rodziny zakonnej.

Szosta edycja Międzynarodowego Forum w tym roku odbyła się pod hasłem *Integracja i rozwój: od reakcji do działania*. Zorganizowane ono zostało przez Dykasterię ds. Promowania Integralnego Rozwoju Człowieka, Skalabriańską Międzynarodową Sieć Migracyjną (SIMN - Scalabrini International Migration Network) oraz Fundację Konrada Adenauera. Celem spotkania była promocja innowacyjnej współpracy pomiędzy rządowymi i międzynarodowymi organizacjami, jak i społeczeństwem obywatelskim w celu opracowania nowych strategii i programów dotyczących wymiaru migracji; w sposób szczególny, integracja migrantów i uchodźców w krajach przyjmujących i promocja programów rozwojowych w

krajach, w których przepływy migracyjne pochodzą.

Jak zauważyli organizatorzy, tak jak nie da się czynić refleksji nad integracją, jeśli nie bierze się pod uwagę całości fenomenu migracji, podobnie nie można mówić o rozwoju, jeśli punktem odniesienia nie jest pokój.

Spotkanie zgromadziło prawie 240 uczestników z całego świata. Rozpoczęło się audiencją z Ojcem Świętym Franciszkiem w Sali Klemetyńskiej na Watykanie, po czym uczestnicy udali się do Parlamentu Włoskiego, gdzie obrady i dyskusje tych dwóch dni odbyły się w klimacie

zainteresowania i skupienia wszystkich zaangażowanych.

Forum poprzedziło 20 lutego prywatne spotkanie w siedzibie *Caritas Internationalis* najwyższych władz zgromadzeń zakonnych, jak i organizacji kościelnych i katolickich, którzy pracują na rzecz migracji. Celem spotkania było nie tylko poznanie się wzajemnie, czy szczegółowego chryzmatu poszczególnych organizacji, ale również zawiązanie konkretnej współpracy na najbliższe lata.

Przemówienie w języku angielskim wygłosił Wikariusz Generalny ks. Bogusław Burgat. Było ono skrótem 10-stronicowego raportu rozdanego wszystkim uczestnikom. W opracowaniu, ks. Wikariusz przedstawił rys charyzmatyczny zgromadzenia, jak i cechy współczesnej migracji polskiej. Wiele miejsca poświęcił działalności zgromadzenia i zaprezentował konkretne programy i działania w poszczególnych prowincjach. Nie zabrakło również przedstawienia niektórych działań, jakie podejmują Siostry Misjonarki Chrystusa Króla, jako zgromadzenia dzielącego tę samą misję w Kościele.

Za: www.chrystusowcy.pl

OTWARTA DROGA DO BEATYFIKACJI DWÓCH SALEZJANÓW

27 lutego, w czasie audiencji udzielonej kard. Angelo Amato, salezjaninowi, prefektowi Kongregacji ds. Kanonizacyjnych, Ojciec Święty Franciszek upoważnił tę Kongregację do promulgowania dekretów dotyczących: męczeństwa Sługi Bożego ks. Titusa Zemana (1915-1969), salezjanina kapłana, i heroiczności cnót Sługi Bożego Ottavio Ortiz Arrieta, salezjanina, biskupa Chachapoyas (1878-1958).

Proces beatyfikacji i kanonizacji ks. Titusa Zemana mógł być rozpoczęty dopiero w 2007 roku, kiedy zostały wykonane

wszystkie czynności wstępne z tym związane. Dochodzenie diecezjalne zostało przeprowadzone przez archidiecezję Bratysławy w okresie 26 lutego 2010 r. – 7 grudnia 2012. Kanoniczna ważność dochodzenia diecezjalnego została potwierdzona przez Kongregację ds. Kanonizacyjnych dekretem z 28 czerwca 2013. Po przekazaniu *Positio*, zgodnie z przyjętą procedurą, odbyła się dyskusja nad tym, czy istotnie śmierć Sługi Bożego była śmiercią męczeńską. Specjalne zgromadzenie teologów konsultorów, które odbyło się 7 kwietnia 2016 r. wydało pozytywną opinię w tym względzie. Zaś kardynałowie i biskupi w czasie sesji zwyczajnej w dniu 21 lutego 2017 roku, po wysłuchaniu relacji inicjatora tego procesu – kard. Carlo Caffarry, oświadczyli, że Sługa Boży został zamordowany z powodu swojej wierności Chrystusowi.

Gdy chodzi o dochodzenie diecezjalne dotyczące bpa Ottavio Ortiza Arrieta, przeprowadziła je diecezja Chachapoyas w okresie 8 lipca 1992 – 22 grudnia 2001. Jego ważność kanoniczna została potwierdzona przez Kongregację ds. Kanonizacyjnych dekretem z 3 października 2003 r. Po przekazaniu *Positio*, zgodnie z przyjętą procedurą, odbyła się dyskusja dotycząca heroiczności cnót Sługi Bożego. Specjalne zgromadzenie teologów konsultorów, które odbyło się 19 lutego 2015 r., wydało pozytywną opinię w tym względzie. Kardynałowie i biskupi, biorący udział w sesji zwyczajnej w dniu 7 lutego 2017, oświadczyli, że Sługa Boży żył w stopniu heroicznym cnotami teologalnymi, kardynalnymi i innymi z nimi związanymi.

Za: www.infoans.org

SYMPOZJUM O NOWYCH FORMACH ŻYCIA KONSEKROWANEGO W HISPANII

Symposium poświęcone nowym formom życia konsekrowanego odbyło się 25 lutego w siedzibie Konferencji Episkopatu Hiszpanii. Wzięli w nim udział przedstawiciele takich nowych wspólnot zakonnych, o których mówi kanon 605 Kodeksu Prawa Kanonicznego, a także stowarzyszeń życia apostołskiego oraz członkowie ruchów kościelnych.

Obrazy otworzył bp Vicente Jiménez Zamora, przewodniczący Komisji Episkopatu Hiszpanii ds. Życia Zakonnego. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na fakt, że w ostatnich latach nowe formy życia konsekrowanego stają się coraz bardziej widoczne w życiu Kościoła. Przeanalizował ich miejsce i rolę w świetle dokumentu „Mutuae relationes”. O tym, czego oczekuje Kościół od nowych form życia konsekrowanego, mówił z kolei bp Francisco Cerro. Bez wątpienia ich obecność i szybki rozwój są znakami naszych czasów. „Nie różni nas istota, ale forma; czujemy, że otwieramy nową drogę, którą

nikt wcześniej nie szedł, i dlatego potrzebujemy współpracy i modlitwy wszystkich” – podkreśliła współorganizatorka symposium Lourdes Grosso García. – Musimy być uważni, aby otworzyć nasz umysł i serce na Ducha Świętego”.

Uczestnicy VI Symposium Nowych Form Życia Konsekrowanego mogli wysłuchać świadectw i podzielić się własnymi doświadczeniami. Tego rodzaju spotkania nie tylko ubogacają, ale pozwalają na uniknięcie błędów w poszukiwaniu nowych dróg – podkreślają organizatorzy.

Za: Radio watykańskie

PAPIESKIE ŻYCZENIA DLA 110-LETNIEJ ZAKONNICY

We Włoszech żyje wyjątkowa zakonnica, która skończyła właśnie 110 lat. Sam papież pamiętał o jej urodzinach.

Siostra Candida Bellotti pomimo sędziwego wieku zachowuje entuzjazm i chęć do życia. W tej chwili jest jedną z najstarszych sióstr zakonnych na świecie.

20 lutego, w dniu swoich urodzin, otrzymała niezwykle prezent. Specjalne podziękowania i życzenia napisał do niej sam Ojciec Święty. W krótkim liście możemy przeczytać:

Do czcigodnej siostry Candidy Bellotti, Siostry Posługującej Chorym (zakon kamilianek – przyp. red.), która dzięki Bogu obchodzi swoje 110. urodziny.

Ojciec Święty Franciszek duchowo uczestniczy w radości, którą dzielimy wszyscy z tej wspaniałej okazji. Przesyła też siostrze serdeczne życzenia i gratulacje.

Urodziny siostra Bellotti obchodziła w gronie najbliższych ze wspólnoty zakonnej oraz z biskupem diecezji Lucca, na terenie której obecnie mieszka.

ako sekret swojego powołania i szczęśliwego życia siostra podała: „Miłość, miłość i jeszcze więcej miłości połączonej z radością”. W wywiadzie, którego ostatnio udzieliła zdradziła jeszcze jedną radę

dla ludzi młodych: – Zaufajcie przyszłości i realizujcie ze wszystkich sił swoje pragnienia – powiedziała.

Siostra Candida Bellotti urodziła się w roku 1907 w prowincji Werona, czterdzieści lat po śmierci założyciela swego zgromadzenia, Św. Kamila de Lellis. W roku 1930 wstąpiła do zakonu, gdzie zgodnie z charyzmatem wspólnoty posługiwała jako zawodowa pielęgniarka. Niosła pomoc chorym również w czasie II wojny światowej. W tym roku zgromadzenie obchodzi 150 rocznicę śmierci swego świętego założyciela.

Za: www.deon.pl

Zapowiedzi wydarzeń

50-LECIE KORONACJI OBRAZU M.B. LICHEŃSKIEJ

50. rocznica koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Licheńskiej będzie najważniejszym wydarzeniem 2017 roku w Sanktuarium Maryjnym w Licheniu Starym.

Główne uroczystości rocznicowe rozpoczną się 12 sierpnia, a zakończy je uroczysta Msza św. sprawowana w licheńskiej bazylice 15 sierpnia, w Uroczystość Wniebowzięcia NMP.

Świętowanie złotego jubileuszu nałożenia na łaskami słynący Obraz Matki Bożej

Licheńskiej papieskiej korony przez kard. Stefana Wyszyńskiego, jakie miało miejsce w dniu 15 sierpnia 1967 roku będzie trwało cały rok. Uroczyste celebracje, rekolekcje, zjazdy, pielgrzymki oraz imprezy towarzyszące będą nawiązywały do rocznicy koronacji.

Ważnym dniem obchodów rocznicowych będzie 2 lipca, czyli odpust ku czci Matki Bożej Licheńskiej.

Główne uroczystości 50. rocznicy koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Licheńskiej rozpoczną się w sobotę, 12 sierpnia, całonocną ewangelizacją prowadzoną przez wspólnoty i ruchy kościelne działające na terenie diecezji włocławskiej. O godz. 18.00 rozpoczyna się uroczyste nieszpory sprawowane przy ołtarzu

koronacyjnym w starej części Sanktuarium, a następnie wierni procesyjnie udadzą się do bazyliki, gdzie przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Licheńskiej zostanie odprawiona Msza św. Będzie jej przewodniczył biskup Stanisław Gębicki.

W niedzielę Mszy św. o godz. 12.00 w bazylice licheńskiej będzie przewodniczył Nuncjusz Apostolski w Polsce, abp Salvatore Pennacchio. W poniedziałek zaś, 14 sierpnia, Mszy św. wieczornej o godz. 18.00 połączonej z uroczystymi nieszporami będzie przewodniczył metropolita gnieźnieński abp Wojciech Polak, Prymas Polski.

Uroczystą sumę odpustową sprawowaną we wtorek, 15 sierpnia, o godz. 12.00 będzie celebrował J.E. ks. kard. Stanisław

Dziwisz. Podczas tej Eucharystii na Obraz Matki Bożej Licheńskiej zostanie nałożona jubileuszowa sukienka ufundowana przez ofiarodawców i dobroczyńców Sanktuarium z kraju i z zagranicy.

Obraz Matki Bożej Licheńskiej koronowany 15 sierpnia 1967 roku przez kard. Stefana Wyszyńskiego koronami papieskimi Pawła VI jest kopią obrazu Matki Bożej z Rokitna. Historia licheńskiego obrazu sięga roku 1813 i bitwy pod Lipskiem, gdzie po raz pierwszy żołnierzy napoleońskiemu, Tomaszowi Kłossowskiemu, objawiła się Matka Boża Licheńska. Pochodzący z miejscowości pod Licheniem Tomasz, ocalony za przyczyną Maryi, po powrocie do kraju znalazł Jej maleńki Wizerunek i przyniósł do rodzinnego Izabelina, by następnie zawiesić na sośnie w pobliskim grąblińskim lesie. Tam Maryja objawiała się miejscowemu pasterzowi Mikołajowi Sikatce ostrzegając ludzi przed zbliżającą się zarazą i nawołując do nawrócenia. Stamtąd Wizerunek przeniesiono do kościoła parafialnego św. Doroty w Licheniu, a w 2006 roku do nowo wybudowanej bazyliki pw. Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej. Każdego roku do Sanktuarium w Licheniu przybywa ok. miliona pielgrzymów proszących Bożą Matkę o łaski i polecając się Jej opiece.

Za: www.lichen.pl

WARSZTATY KAZNODZIEJSKIE U DOMINIKANÓW W ŁODZI

Dwudniowe warsztaty poprowadzą ojcowie z Dominikańskiego Ośrodka Kaznodziejskiego w Łodzi: Tomasz Nowak, Wojciech Jędrzejewski i Tomasz Zamorski.

„Warsztaty są odpowiedzią na potrzeby bardzo wielu kapłanów, którzy poszukują możliwości rozwoju swoich umiejętności kaznodziejskich, chcą lepiej odpowiadać na zmieniające się potrzeby świata, pragną być pobożniejszymi, skuteczniejszymi i szczęśliwszymi Głosicielami Dobrej Nowiny” – uważają organizatorzy.

Najbliższy termin warsztatów to:

24-25 kwietnia

15-16 maja

19-20 czerwca

Będzie to już ich czwarta edycja. W poprzednich trzech turach wzięło udział ponad 30 księży z całej Polski, a także kapłani pracujący na Białorusi i w Niemczech. Byli wśród nich wykładowcy homiletyki, proboszczowie i wikarzy

„Doświadczenie umocniło nas w dobrych pomysłach i pomogło odnaleźć nowe drogi prowadzące do rozpalenia na nowo charyzmatu głoszenia Słowa” – mówią ojcowie z Dominikańskiego Ośrodka Kaznodziejskiego.

Więcej informacji znajdziesz na naszej stronie internetowej: kaznodzieje.dominikanie.pl/warsztaty/

JEZUICI Z POZNANIA: „OBDUJMY SZKOŁĘ W MALULI W SYRII”

5 marca 2017 r., w godz. 17:00-20:00 w Galerii U Jezuitów w Poznaniu (ul. Dominikańska 8) odbędzie się charytatywna akcja pod hasłem „Wspólnie odbudujmy Szkołę w Maluli w Syrii”. Jej pomysłodawcami są Poznańskie biuro Pomocy Kościołowi w Potrzebie oraz Jezuitska Fundacja Kultury i Rozwoju „Vinea”.

W programie przewidziany jest koncert zespołów uwielbieniowych Projekt Ambasador i Pinokio Brothers, pokaz filmów dokumentalnych poświęconych chrześcijanom w Syrii, aukcja rysunków syryjskich dzieci, kawiarenka z domowymi wyrobami oraz rozprawianie „zdrapki wielkopostnej”. Cały dochód z imprezy przeznaczony będzie na odbudowę konkretnej szkoły.

Organizatorzy tak promują wydarzenie na portalach społecznościowych: „Kupując rysunek, którego autorami są syryjskie dzieci, pomożesz nam w odbudowie szkoły w Maluli, która została zbombardowana. Składając ofiarę na ten cel, otrzymasz kartkę namalowaną przez dziecko z Syrii. Dzięki temu dzieci z Maluli będą mogły w przyszłości kontynuować naukę.”

Projekt został zainicjowany przez Papieskie Stowarzyszenie Pomoc Kościołowi w Potrzebie, które zorganizowało „małe manifestacje pokojowe” w kilku miastach Syrii, w tym w Aleppo i Damaszku. Ich celem było zintegrowanie dzieci różnych wyznań, które doświadczają na co dzień wojny oraz wspólna modlitwa o pokój, zakończona apelem skierowanym do polityków o pomoc we wprowadzeniu pokoju w Syrii. Milion syryjskich dzieci narysowało milion kartek, które dzięki PKWP mogą stać się cegiełkami, dzięki którym i ty będziesz mógł pomóc w odbudowie szkoły w Maluli.

Bilety-cegiełki na całe wydarzenie są do nabycia w cenie 20 zł w księgarni „O tyle, o ile”, znajdującej się przy jezuickim kościele w Poznaniu oraz w Galerii U Jezuitów w trakcie jego trwania.

Za: www.jezuici.pl

Odeszli do Pana

ŚP. S. MARIE BERNADETTE OP (1907-2017)

Najstarsza dominikanka

13 lutego zmarła siostra Marie Bernadette OP, najstarsza dominikanka na świecie. O śmierci siostry poinformowała diecezja Aire-et-Dax.

Marie Bernadette OP na początku stycznia skończyła 110 lat. W kwietniu obchodziłaby okrągłą rocznicę 90-ciu lat posługi zakonnej. Ostatnie 44 lata spędziła w zgromadzeniu w Dax w pobliżu Bayonne. Siostra przeżyła obie wojny światowe, a także była świadkiem aż dziesięciu pontyfikatów. Urodziła się 5 stycznia 1907 roku w Orsanco w Kraju Basków. Miała jedena-

ścioro rodzeństwa. Jej trzy siostry także wybrały życie zakonne.

Siostra Veronique, przeorysza wspólnoty, tak wspominała zmarłą s. Marie Bernadette:

„Gdy nie mogła dłużej pełnić obowiązków domowych z uwagi na stan zdrowia, to robiła różańce. A kiedy i tego nie była w stanie wykonywać, modliła się na nich całymi dniami po łacinie, francusku i baskijski. W swych modlitwach zawierała prośby o nowe powołania i błogosławieństwa dla naszego zakonu. Modliła się także za papieża”.

W 2016 roku zakon dominikanów obchodził jubileusz 800-lecia założenia przez św. Dominika. Za: www.deon.pl

ŚP. O. CZESŁAW KUKLIŃSKI SJ (1930-2017)

Dnia 24 lutego br. zmarł w szpitalu w Gdyni ojciec Czesław Kukliński SJ. Odszedł do Pana w 87. roku życia, w 66. roku powołania zakonnego i w 56. roku kapłaństwa.

Msza św. pogrzebowa w kościele parafialnym św. Stanisława Kostki w Gdyni (ul. Tatrzańska 35) – sobota, 4 marca, o godz. 11.00. Złożenie ciała Zmarłego w grobowcu oo. Jezuitów na cmentarzu witoński. Wyprowadzenie spod bramy cmentarnej o godz. 12.30. Polecamy zmarłego o. Czesława Miłosiernemu Bogu.

O. Czesław Kukliński urodził się dnia 28 czerwca 1930 r. w Bydgoszczy z rodziców Franciszka i Franciszki z domu Goletz. Posiadał dwóch braci i dwie siostry. W Bydgoszczy ukończył szkołę podstawową, a po niej 3 klasy szkoły zawodowej. Kontynuował naukę w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących i po ukończeniu 10 klasy wstąpił do Towarzystwa Jezusowego.

Do zakonu został przyjęty przez o. Prowincjała Bogusława Waczyńskiego i nowicjat rozpoczął 6 września 1951 r. w Kaliszu. Pierwsze śluby zakonne złożył 7 września 1953 r. w Starej Wsi. Tam kontynuował naukę z zakresu szkoły średniej i w 1955 r. otrzymał świadectwo dojrzałości.

Studia filozoficzne odbył na Papieskim Wydziale Filozoficznym Towarzystwa

Jezusowego w Krakowie w latach 1955 – 1958. Następnie studiował teologię na Papieskim Wydziale Teologicznym „Bobolanum” w Warszawie w latach 1958 – 1962.

Święcenia kapłańskie przyjął 31 lipca 1961 r. w Warszawie, w kaplicy św. Andrzeja Boboli przy ul. Rakowieckiej 61, przez posługę bpa Jerzego Modzelewskiego.

Po ukończeniu studiów przez rok (1962/63) pracował w Kaliszu jako socjusz magistra nowicjatu. Przeniesiony do Gdańska Wrzeszcza, w latach 1963 – 1965 w parafii św. Krzyża, pracował jako duszpasterz akademicki.

W 1965/66 odbył kolejny rok formacji zakonnej, tzw. III-a probację, w Czechowicach-Dziedzicach pod kierunkiem o. Instruktora Edwarda Bulandy. Powrócił potem do Gdańska-Wrzeszcza i w latach 1966-1968 kontynuował pracę duszpasterską ze studentami i katechizował przy kościele.

Dnia 8 marca 1968 r. został mianowany superiorem (przełożonym wspólnoty zakonnej) i proboszczem parafii św. Krzyża w Gdańsku Wrzeszczu i obowiązki te wypełniał przez dziesięć lat.

Następnie był przełożonym wspólnoty zakonnej i proboszczem w Gdyni od 6 września 1978 r. do 1984. W 1984 r. został przełożonym wspólnoty zakonnej i proboszczem w Szczecinie.

Po zakończeniu posługiwania w Szczecinie od 1989 do 1991 pracował w Warszawie przy ul. Świętojańskiej 10 jako spowiednik w Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej.

W latach 1991 – 1999 pracował przy jezuitckim kościele Świętej Trójcy w Radomiu i był odpowiedzialny za Apostolstwo Modlitwy.

W 1999 r. został skierowany do Gdyni. Początkowo pomagał w parafii, zwłaszcza w konfesjonale i odwiedzając chorych. Kiedy narastały problemy ze zdrowiem i był coraz bardziej chory jego zasadniczym zadaniem stała się modlitwa za Kościół i za Towarzystwo Jezusowe.

Zmarł w szpitalu w Gdyni 24 lutego 2017 r. Odszedł do Pana w 87. roku życia, w 66. roku powołania zakonnego i w 56. roku kapłaństwa. Leszek Mądrzyk

Za: www.jezuici.pl

ŚP. BR. MACIEJ M. SZYMKOWSKI OFMConv (1939-2017)

Śp. brat Maciej Marian Szymkowski, profesor wieczysty Prowincji Matki Bożej Niepokalanej w Polsce Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, jubilat w Zakonie, zmarł 25 lutego 2017 r. w Niepokalanowie w wieku 78 lat, przeżywszy w Zakonie 58 lat.

Śp. br. Maciej urodził się 25 lutego 1939 roku w Kłodawie, w powiecie kolskim. Pochodził z wielodzietnej (4 braci i 5 siostr) rolniczej rodziny Bolesława i Zofii zd. Badyna. Na chrzcie, sprawowanym w rodzinnej parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Kłodawie w dniu 28 maja 1939 r., otrzymał imię Marian. Sakrament bierzmowania przyjął w parafii w Dzierzbicach 1 lipca 1950 roku.

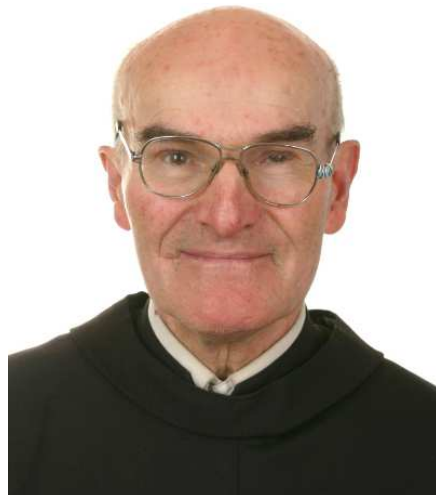
Br. Maciej przed wstąpieniem do Zakonu ukończył 7 klas szkoły podstawowej dla pracujących. A już w Zakonie zrobi trzyletni kurs ogrodniczy w Sochaczewie (1964-1967) i podjął naukę w 3-letnim Korespondencyjnym Technikum Ogrodniczym w Sochaczewie, zakończoną maturą w roku 1970.

„Miłość ku Matce Bożej” - jak odnotuje w kwestionariuszu przyjęcia do Zakonu (Kłodawa, 9.05.1957) - sprawi, że w wieku 18 lat zapuka do bram Niepokalanowa, gdzie 24 lipca 1957 roku rozpocznie aspiranturę. W tym samym klasztorze, od 1 lutego 1958 r., odbędzie też postulat pod okiem br. Patrycego Gumienego.

Od 16 października 1958 roku, mając o. Janusza Głazowskiego za mistrza, przygotowuje się w niepokalanowskim nowicjacie do złożenia pierwszych ślubów zakonnych, które składa 17 października 1959 roku na ręce ówczesnego Gwardiana, o. Izydora Koźbiała. Po latach próby, w uroczystość Założyciela Zakonu, św. Franciszka z Asyżu, prawdopodobnie ten sam Przełożony przyjmie jego profesję wieczystą w niepokalanowskim klasztorze w dniu 4 października 1963 roku.

Swą przygodę w Zakonie zaczyna od pokornej posługi braciom w bieliźniarni, szewczarni i pralni, a następnie w dziale mechanicznym. Już jako profes symplacyjny, od marca 1960 roku, rozpoczyna pracę, która przez lata stanie się jednym z jego podstawowych zajęć, tj. ogrodnika, wpraw w obowiązek, a potem z zamiłowania. Przeszedł wszystkie stopnie wtajemniczenia (ogród, cieplarnia, cieplarnia kwiatowa, zastępca działowego, działowy). Niewątpliwie potrzeba coraz lepsze-

go wypełniania powierzonych mu zadań, wzmogła pragnienie podniesienia kwalifikacji i podjęcia dalszej specjalistycznej nauki, najpierw w ogrodniczej szkole zawodowej, a następnie w technikum ogrodniczym.

Uwieńczenie nauki egzaminem maturalnym otworzyło bratu Maciejowi także możliwość pracy w innych działach niepokalanowskiego klasztoru. W lutym 1978 został mianowany wicemagistrem „Teologicznego Studium Braci Zakonnych w Niepokalanowie”, a w lipcu 1980, mimo oporów samego zainteresowanego, sojuszem Magistra postulat i nowicjatu dla braci. Od 1983 roku zacznie służyć pomocą braciom chorym w Infirmarii, kończąc przy okazji kurs sanitarny w Sochaczewie. Przez jeden rok (30.04.1987-11.04.1988) podjął także wyzwanie posługiwania w Sekretariacie Episkopatu Polski w Warszawie, by po jego zakończeniu powrócić do Niepokalanowa, gdzie będzie przebywał do końca swoich dni. W latach 80-tych i 90-tych przy imieniu br. Macieja pojawia się często adnotacja „Sekretarz Dyrekcji”. Liczne obowiązki nie przeszkadzają mu jednak w ciągłej trosce o ogród i upiększania klasztornego otoczenia.

W swoim życiu zakonnym poddał też rozeznaniu Przełożonych „pragnienie służenia Bogu przez Niepokalaną na misjach” (Niepokalanów, 12.04.1975). Po zapoznaniu się z zapotrzebowaniem personalnym klasztoru, uznano jednak, żeby pozostał i służył swą obecnością i pracą w Niepokalanowie.

Ostatnie lata życia brata Macieja zostały znaczone krzyżem choroby. Przeżywał je

jednak z cierpliwością, która łączyła go jeszcze bardziej z cichym i pokornym Chrystusem.

Jego miłość do Zakonu została wynagrodzona w godzinie śmierci, gdy opuszczał ten świat otoczony modlitwą i obecnością współbraci, którzy powierali go Bożemu Miłosierdziu.

Br. Maciej od początku swego życia konsekrowanego pragnął „być świętym zakonnikiem na chwałę Niepokalanej i pożytek Zakonu” (Podanie, Niepokalanów, 20.09.1959). A po latach próby sprecyzuje: „że do zachowania ślubów łaski Bożej nigdy nie zabraknie, tylko trzeba się o nią starać przez modlitwę i wierność choćby w najdrobniejszych rzeczach” (Niepokalanów, 17.08.1962). Ta ufność w Bożą Opatrzność i wierność nawet w najdrobniejszych sprawach charakteryzowały jego postawę jako brata zakonnego. Często wyrażana troska o własne zbawienie, nie zamykała jego serca na potrzeby innych, tak braci, jak też licznych pielgrzymów przybywających do niepokalanowskiego Sanktuarium. Pozostanie w pamięci wielu osób przyjeżdżających do Niepokalanowa jako ten, który mieszając się w pielgrzymie grupy, wita je grą na trąbce. Ta umiejętność zdobyta w szkole braci Szubartowskich, pozwalała mu chwalić Najświętszą Maryję Pannę zwłaszcza w miesiącu maju, gdy wspinał się na wierzę Sanktuarium, aby w południe odegrać maryjną pieśń.

Żegnając więc śp. brata Macieja, przede wszystkim wyrażamy naszą wdzięczność Panu Bogu za dar powołania go do naszego Zakonu. Natomiast jemu samemu składamy podziękowanie za przykład zakonnego życia. Od samego początku wychowawcy podkreślali jego sumienność, gorliwość i obowiązkowość; a sami współbracia zwracali uwagę na jego skromność, pokorę i uprzejmość. Nie możemy zapomnieć o jego trosce o otoczenie klasztoru, o dbanie by Gród Niepokalanej był też postrzegany jako zdobny „ogród Niepokalanej”.

Niech św. Franciszek i św. Maksymilian staną się jego orędownikami przed najlepszym z Sędziów. A sama Niepokalana, z miłości do Której wszedł na drogę powołania, przyjmie i zaniesie duszę zmarłego brata Macieja przed oblicze Boga Najwyższego. *O. Jan Olszewski OFMConv*